MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): I cannot do it now.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): Has not the member exceeded the time limit?

PRESIDENT: Not yet.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): I have seen a child victim, Sir, of a motor accident stretched out on an operation table before a very humane doctor. The very remembrance of it well-nigh makes me burst into tears. I have heard of other cases also where children were the victims. For example, a child of a friend of mine who was killed by the motor car of a Dewan Peishkar at Quilon.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): Did the Peishkar exceed the speed limit?

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): I do not know. What I want to say is how poignant and undesirable the results are of such accidents. So, our object should be to lessen the chances of such loss from the scientific point of view. To lessen the chances of such loss from preventible accidents is a duty which we owe to God and to humanity at large. The best and the most sacred sentiments of human nature are bound up with our love for children. In the name of this love, which is the common heritage of human nature in all stations of life, I appeal to my brother members and to the Government to do all in their power to lessen the constant menace to our loved little ones.

Sir, I am glad to find that the official member has been far more sympathetic to the object of my motion than some of my friends who opposed it more or less unwittingly, because they have not had the occasion to consider all the aspects of this question. But I am sure the laughter which was raised in some quarters during the course of my speech has now more or less turned to tears.

MR. W. H. PITT (*Commissioner of Police*): Sir, I do not think that there is anything for me to answer. There is one explanation that I would like to make. When I quoted what is being done in England, I did not quote it as an example of what might be done here, but in continuation of an argument, namely, the fixing of the speed limit that the general public thought unreasonable and impossible. That is the only reason why I should mention that the speed limit should not be raised more than 40 miles. I have nothing further to say.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): I beg to withdraw my resolution as the object which I intended to gain has been accomplished.

The resolution was, by leave, withdrawn.

Introduction of Compulsory Primary Education.

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): Sir, I beg to move the following resolution:—

This Council recommends to the Government that early steps be taken to introduce compulsory primary education throughout the State.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. P. Tarakan.]

സർ, സംസ്ഥാനത്തുള്ള എല്ലാബാലികാബാലന്മാർക്കും വിദ്യാഭ്യാസം നല്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയേയൊ, ആവിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനുള്ള ചുമതലകളേയൊ സാവ്തികമായ വിദ്യാപ്രചാരംനിമിത്തം സംസ്ഥാനത്തിന് പൊതുവെ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള അഭിവൃദ്ധിയേയൊപറ്റി ഈ സഭയോട് എന്തെങ്കിലും പ്രസംഗിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. വിദ്യാപ്രചാരം മൂലമായി സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധം ഗവണ്മെൻറധികാരികളുടെയിടയിലും ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിലും വ്യാപിച്ച് കുഴഞ്ഞിട്ട് വളരെക്കാലമായി എങ്കിലും ഒരു ശതാബ്ദത്തിന് മേലായുള്ള നമ്മുടെ വിദ്യാപ്രചാരപരിശ്രമം ഇനിയും പൂർണ്ണമായ ഫലപ്പെട്ടിട്ടില്ലാഎന്ന് പ്രത്യക്ഷമാണെല്ലൊ. നിബ്ബന്ധനിയമം നടപ്പാക്കാത്തകാലത്തോളം സാവ്തികമായ വിദ്യാപ്രചാരം സാധിക്കുന്നതല്ല. നിബ്ബന്ധനിയമം ഏർപ്പെടുത്തിയതിനു ശേഷമല്ലാതെ ലോകത്തിൽ ഒരിടത്തും എല്ലാബാലികാബാലന്മാരേയും വിദ്യാലയങ്ങളിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ ബോധത്തിന്റെ തള്ളിച്ചൽ നിമിത്തം അവർ നിബ്ബന്ധനിയമത്തെ ഫ വ ൬ ൦ വരെ തടുത്തു നിത്തിഎങ്കിലും അവസാനത്തിൽ ഗത്യന്തരമില്ലായ്കയാൽ അവർ നിബ്ബന്ധനിയമം നടപ്പാക്കി. പ്രസ്തുതനിയമം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തിയത് സ്വതന്ത്ര മാനസന്മാരുടെ മുൻ അണിയിൽ നിന്നിരുന്ന മിസ്റ്റർ ഗ്ലാഡ്സ്റ്റൺ ആണെന്നുള്ള സംഗതി പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്. നിബ്ബന്ധവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിന് എതിരായി ഗവണ്മെൻറ് ഭാഗത്തു് നിന്നും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ന്യായം ,,ഇവിടെ നിബ്ബന്ധത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നും, ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകമാത്രം ചെയ്താൽ എല്ലാവരും താനെതന്നെ സ്കൂളുകളിൽ വന്നു ചേർന്നുകൊള്ളുമെന്നും'' ആണു്. ഉയർന്നജാതിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ സമാധാനത്തിന് കുറെയൊക്കെ അർത്ഥമുണ്ടെന്നു് ഞാനും സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ താണജാതിക്കാരുടെയിടയിൽ നിബ്ബന്ധം കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരിക്കലും വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു് നിസ്സംശയം പറയാം. ഉയർന്ന ജാതിക്കാരുടെയിടയിൽ പോലും നിബ്ബന്ധമില്ലാത്തപക്ഷം പലരും മടി വിചാരിക്കുന്നതായിരിയ്ക്കും. ഇംഗ്ലണ്ട്, ജർമ്മനി, അമേരിക്കാ, ജപ്പാൻ, മുതലായ പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽപോലും സാധിക്കാത്ത ഒരു സംഗതി ഇവിടെ സാധിക്കാമെന്നു് നാം അന്ധാളിക്കുന്നതിൽ യാതൊരർത്ഥവുമില്ല. നിബ്ബന്ധം കൂടാതെ സാവ്തികവിദ്യാപ്രചാരം സാധിക്കുവാൻ പരിശ്രമി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ച്ചവരെല്ലാപേരും തോറ്റു പിൻമാറുകയും അവസാനത്തിൽ നിബ്ബന്ധ നിയമം ഏർപ്പെടുത്തി വിജയം നേടുകയുമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഗ്രേറ്റ് ബ്രിട്ടൻ, അയർലണ്ട്, ഫ്രാൻസ്, ജർമ്മനി, സ്വിറ്റ്സർലണ്ട്, നോർവ്വെ, ആസ്ട്രിയാഹംഗറി, ഇറാലി, ബൽജിയം, ഡെൻമാർക്ക്, സ്വീഡൻ, യുണൈറ്റഡ്സ്റ്റേറ്റ്സ്, ക്യാനഡ, ആസ്ട്രേലിയാ, ജപ്പാൻ, ഫിലിപ്പൈൻസ്, സിലോൺ, മുതലായ അനേകരാജ്യങ്ങളിൽ നിബ്ബന്ധവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലിരിക്കുന്നുണ്ട്. ബറോഡ, മൈസൂർ, സാംഗലി, എന്നീ ഏതദ്ദേശീയരാജ്യങ്ങളിൽ നിബ്ബന്ധനിയമം ഏർപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ട് വളരെക്കാലമായി. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലും പരിമിതമായ അളവിൽ നിബ്ബന്ധനിയമം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിബ്ബന്ധവിദ്യാഭ്യാസം ഏർപ്പെടുത്തിയകാലത്തു് അവിടത്തെ കുട്ടികളിൽ ൯൯ ശതമാനം മാത്രമെ സ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പത്തു സംവത്സരംകൊണ്ടു് എല്ലാവരും സ്കൂളുകളിൽ പോയി തുടങ്ങി. ജപ്പാനിൽ നിബ്ബന്ധനിയമം ഏർപ്പെടുത്തിയകാലത്തു് അവിടത്തെ കുട്ടികളിൽ ൫൨ ശതമാനം മാത്രമെ സ്കൂളുകളിൽ പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇരുപതു് സംവത്സരംകൊണ്ടു് അവിടെയും എല്ലാ കുട്ടികളേയും സ്കൂളുകളിലേക്കു് ആകർഷിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ഇവിടെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ദാനമാക്കിയിട്ടു വളരെക്കാലമായി. ഗവണ്മെൻറു വിദ്യാപ്രചാരവിഷയത്തിൽ വളരെ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വാസ്തവം വിസ്മരിക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ലാ. എങ്കിലും പഠിക്കുവാൻ പ്രായമായ ബാലികാബാലന്മാരിൽ ൩൨ ശതമാനം മാത്രമെ ഇതുവരെയായി സ്കൂളുകളിൽ പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുള്ളൂ. ചില ജാതിക്കാരെ പ്രത്യേകം എടുത്തു് നോക്കുമ്പോൾ ഈ കണക്കു് കുറെക്കൂടി വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതാണു്. മഹമ്മദീയ ബാലന്മാരിൽ ൩൨ ശതമാനവും, പുലയ ബാലികാബാലന്മാരിൽ ൩൨ ശതമാനവും മാത്രമെ ഇപ്പോൾ സ്കൂളുകളിൽ പോകുന്നുള്ളൂ. ഇതു നമുക്കു് അഭിമാനത്തോടുകൂടി സ്മരിക്കാവുന്ന ഒരു സംഗതിയല്ലാ. നിബ്ബന്ധം ഒന്നു കൊണ്ടു മാത്രമല്ലാതെ ഈ നിലയെഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലുന്നുള്ളതു് നിസ്സംശയമാണു്. ഈ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു ഈ നാട്ടിൽ ശക്തിമത്തായ ഒരു പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപപ്പെട്ടു് കഴിഞ്ഞിട്ടു വളരെക്കാലമായിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പ്രജാസഭയുടെ രണ്ടാമത്തെ യോഗത്തിൽ സുസമ്മതനായ കെ. ജി. ശേഷയ്യർ അവർകളാണു് ഈ സംഗതി ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ആദ്യമായി കൊണ്ടുവന്നതു്. അതിനെത്തുടർന്നു് സുപ്രസിദ്ധനായ സീ. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ തുടങ്ങി അനേകമാളുകൾ പ്രജാസഭയുടെ പല യോഗങ്ങളിൽ ഈ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. P. Tarakan.]

വിഷയത്തെപ്പറ്റി വളരെ വളരെ ശക്തിയോടുകൂടി വാദിക്കുക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. അനന്തരം ഫാൻറാമാണ്ടു് പരേതനായ പി. കെ. കേശവപിള്ള അവർകൾ, നിയമസഭയിൽ നിബ്ബന്ധിത പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസനിയമം ഹാജരാക്കി. മെസേഴ്സ് കെ. ജീ. ശേഷയ്യർ, എ. എം. കുമാരപിള്ള, കെ. ജി. പരമേശ്വരമേനോൻ, ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ള, സി. പി. തോമസ് എന്നീ അനുദ്യോഗസ്ഥ സാമാജികന്മാരെല്ലാവരും ബില്ലിനനുകൂലമായി എത്രയും ശക്തിമത്തായ വാദം നടത്തുകയുണ്ടായി. ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രതിപക്ഷംമൂലം ബിൽ തള്ളിപ്പോയി എങ്കിലും ഇവിടത്തെ പൊതുജനങ്ങൾ ഏകാഭിപ്രായമായി പ്രസ്തുതബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കയാണു് ചെയ്തതു്.

MR. C. N. TUPPAN NAMPUTIRI (*Jenmies*): ഈ പ്രാഥമീക വിദ്യാഭ്യാസം ഇംഗ്ലീഷു് ഭാഷയിൽത്തന്നെ നിബ്ബന്ധിതമാക്കുന്നതല്ലെ അധികം നല്ലതു?

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): അതാവശ്യമില്ലെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

"ഉത്തരതാരക", "അധ്യാപകൻ", പീപ്പിൾസ് വീക്കിലി, "മലയാളി", "വെസ്റ്റ്കോസ്റ്റ് സ്പെക്ടറർ", "മലയാളമനോരമ", "ഭാഗ്യോദയം", "ലോകപ്രകാശം", "വിജ്ഞാനരത്നാകരം" മദ്രാസ്ടയിംസ്, മദ്രാസ് സ്റ്റാൻഡേർഡ്, ഹിൻഡു, ഇൻഡ്യൻ പേട്രിയാട്, വീക്കിലി ക്രോണിക്കിൾ, യുണൈറ്റഡ് ഇൻഡ്യാ ആൻറ് നേറ്റീവു് സ്റ്റേറ്റ്സ്, മലബാർ ഹെറാൾഡു്, സുഭാഷിണി, സുജനമിത്രം മുതലായ മിയ്ക്ക പത്രങ്ങളും ബില്ലിനെ അനുമോദിച്ചു് മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും കേരളീയ നായർ സമാജം, കേരളീയ ബ്രഹ്മസമാജം, സാധുജന പരിപാലനസമാജം, മുതലായി ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പല പൊതുയോഗങ്ങളും ബില്ലിനനുകൂലമായി നിശ്ചയങ്ങൾ പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവയെക്കാൾ കൂടുതലായി ഒരു സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു് പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപപ്പെടേണ്ടതായ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. നിയമസഭ പ്രസ്തുതബിൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞതിന്റെ ശേഷവും പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി പൊതുജന പ്രതിനിധികൾ ഈ വിഷയം ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനാഭിപ്രായം നിബ്ബന്ധിത പ്രാഥമീക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് അനുകൂലമാണെന്നുള്ളതിനു് ഇതിൽക്കൂടുതൽ തെളിവുകൾ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ നാം ഇപ്പോൾ പ്രാഥമീക വിദ്യാഭ്യാസം നിബ്ബന്ധമാക്കത്തക്ക ഒരു പദ്ധതിയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു് നോക്കാം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇംഗ്ലണ്ടിലും ജപ്പാനിലും നിർബന്ധ നിയമം നടപ്പാക്കിയ അവസരത്തിൽ അവിടത്തെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകുവാൻ പ്രായമായ കുട്ടികളിൽ നാല്പത്തിമൂന്നും ഇരുപത്തെട്ടും ശതമാനം മാത്രമെ പഠിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്ന് ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗോഖലെ അവർകൾ സാമ്രാജ്യനിയമസഭയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർബന്ധ പ്രാഥമീകവിദ്യാഭ്യാസനിയമം വ്യാജരാക്കിയ സമയം, കുട്ടികളിൽ മുപ്പത്തിമൂന്നു ശതമാനം സ്കൂളിൽ പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ തിരിഞ്ഞെടുത്തു അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രം ആ നിയമം നടപ്പിലാക്കിയാൽ മതിയെന്നും അല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ ആവശ്യമില്ലെന്നുമാണു അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. നമ്മുടെ സ്ഥിതി അതിനെക്കാൾ എത്രയൊ ഭേദമായിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കുട്ടികളിൽ നൂറു ശതമാനം ഇപ്പോൾതന്നെ പാഠശാലകളിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇവിടെ നിർബന്ധനിയമം നടപ്പാക്കുവാൻ നാം ഒട്ടുംതന്നെ മടി വിചാരിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമില്ലാ. നമുക്കുള്ളിടത്തോളം അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങളോടുകൂടി ഇതിനുമുമ്പു് ഒരുത്തരും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കയില്ലന്നാണു് എന്റെ പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം. ഒന്നോടെ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും എല്ലാവർഗ്ഗങ്ങളുടെയിടയിലും നിർബന്ധനിയമം നടപ്പാക്കണമെന്നു് എനിയ്ക്കു് അഭിപ്രായമില്ലാ. ആ വിഷയത്തിൽ നാം വളരെ കരുതലോടുകൂടിയും സാവകാശത്തിലും മുന്നോട്ടുപോയാൽ മതിയാകുന്നതാണു്. നിയമം പാസ്സാക്കുമ്പോൾതന്നെ അതു എപ്പോൾ, എങ്ങിനെ, എവിടെ, ഏതെല്ലാം വർഗ്ഗക്കാരുടെയിടയിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നു് തീർച്ചയാക്കുന്നതിനുള്ള പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം ഗവണ്മെൻറിനു ഉണ്ടായിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ നിയമത്തെ നമുക്കു രൂപവൽക്കരിക്കാവുന്നതും സാഹചര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടവണ്ണം അന്വേഷണം നടത്തിയതിനു ശേഷം മാത്രം ഗവണ്മെൻറു തങ്ങളുടെ അധികാരത്തെ പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുമാണു്.

ഒന്നാമതായി ഇപ്പോൾ ഉള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ എല്ലാം സ്ഥലം ഉള്ളിടത്തോളം വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രവേശിപ്പിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ നിയമത്തെ പ്രയോഗിക്കേണ്ടതാണു്. പുതിയ വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നകാര്യം അതിനുശേഷം ആലോചിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണു്. വർഷംതോറും ഒരു നിശ്ചിതസംഖ്യയിലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ കൂടുതലായി ഉണ്ടാക്കുന്നതായാൽ കൂടിയതു് എട്ടു സംവത്സരംകൊണ്ടു് ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം വിദ്യാലയങ്ങൾ കൂടുതലായി ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെൻറിനു് യാതൊരു പ്രയാസവും നേരിടുന്നതല്ലാ. നിർബന്ധിത പ്രാഥമീകവിദ്യാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. P. Tarakan.]

ഭ്യാസം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നപക്ഷം പെട്ടെന്ന് അനവധി വിദ്യാലയങ്ങളും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതായും അതിലേക്ക് അത്യന്തം ഭീമമായ ഒരു സംഖ്യ ചിലവിടേണ്ടതായും വരുമെന്ന് ഒരു തെറ്റായ ധാരണ ചിലരുടെയിടയിൽ വ്യാപരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്പം മനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ചാൽ അങ്ങിനെ നാം ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്ന് നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കാം. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിൽ പഠിക്കുവാൻ പ്രായമായ കുട്ടികളുടെ സംഖ്യ ആറ് ലക്ഷമാണെന്ന് വിദ്യാഭ്യാസഭരണറിപ്പോർട്ട് വ്യാംവശത്തുനിന്നും നമുക്കുകാണാം.

MR. N. KUMARAN (*Nominated*): ഈ ആറുലക്ഷം കുട്ടികളെ ഉള്ളൂ എന്ന്, എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു?

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ഭരണറിപ്പോർട്ട് വ്യാം വശത്തു നോക്കിയാൽ അറിയാം. ഈ ആറുലക്ഷത്തിൽ നാലുലക്ഷത്തി ഒൻപതിനായിരം കുട്ടികളും ഇപ്പോഴും തന്നെ പ്രാഥമീക വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. നിർബന്ധ നിയമം നടപ്പാക്കുന്നപക്ഷം ഒരുലക്ഷം വിദ്യാർത്ഥികളെക്കൂടി ഇപ്പോഴും ഉള്ള സ്കൂളുകളിൽ തന്നെ നിശ്ചയമായും പഠിപ്പിക്കുവാൻ സൌകര്യമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഇപ്പോഴും ഉള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ, എത്ര വിദ്യാർത്ഥികളെ ക്രമത്തിലായി പഠിപ്പിക്കുവാൻ സൌകര്യമുണ്ടെന്ന് വിദ്യാഭ്യാസഭരണറിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ലാ. എങ്കിലും എന്റെ ഊഹത്തിൽ വലിയപിശകുവരുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നാണ് എന്റെവിശ്വാസം. ആ നോട്ടുവച്ച് ആകെ അഞ്ചുലക്ഷം, വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഇപ്പോഴുള്ള സ്കൂളുകളിൽതന്നെ പഠിക്കുവാൻ സൌകര്യമുണ്ട്. പ്രാഥമീക വിദ്യാഭ്യാസം വകയ്ക്ക് നാം ഇപ്പോൾ ഇരുപത്തിനാലുലക്ഷം രൂപാചെലവിടുന്നുണ്ടെന്ന് മിസ്റ്റർ സ്റ്റീഫൻസൺ എതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന് ആ തുക എങ്ങിനെകിട്ടിയെന്ന് എനിയ്ക്ക് ശരിയായിമനസ്സിലായില്ലാ. എങ്കിലും നമുക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുകയെത്തന്നെ സ്വീകരിക്കാം. എന്നാൽപോലും അഞ്ചുലക്ഷം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പഠിക്കുവാൻ വേണ്ടതായ സൌകര്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതിലേക്കു വേണ്ടിവരുന്ന ചിലവ് ഇരുപത്തിനാലുലക്ഷം രൂപായാണ്. ഇനിയും നാം ഒരുലക്ഷംവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പഠിക്കുവാനുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾകൂടെ ഉണ്ടാക്കിയാൽ നമ്മുടെആവശ്യത്തിനു ധാരാളം മതിയാകും. അതിലേക്ക് അഞ്ചുലക്ഷം രൂപ കൂടുതലായി ചിലവിടേണ്ടിവരുമെന്ന് കണക്കാക്കുക. നാലു കൊല്ലം കൊണ്ടുമാത്രമെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി നാലാം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്ലാസ്സിൽ എത്തുകയുള്ളൂ. പുതിയതായിഉണ്ടാക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ കൊല്ലം ഒന്നാക്ലാസ്സും പിന്നീട് കൊല്ലംതോറും ഓരോക്ലാസ്സു കൂടിക്കൂട്ടതലായും എടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവന്നാൽ ധാരാളംമതിയാകുന്നതാണു്. നമുക്കു് ക്രമേണതലായി ആവശ്യമുള്ള സ്കൂളുകൾ എല്ലാം തന്നെ ഉടനെ ഉണ്ടാക്കുകയെന്നു് തീച്ചയാക്കിയാൽപോലും ഓരോകൊല്ലത്തിൽ നമ്മുടെവിദ്യാഭ്യാസചിലവു് ഒന്നേകാൽലക്ഷം രൂപാ വീതമുള്ള ക്രമത്തിനു് വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണു്. നമ്മുടെ കോശസ്ഥിതിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെനിലക്കു് ഈതുക നമ്മെക്കൊണ്ടു് സാധിക്കാത്ത ഒരുസംഗതിയാണെന്നു് പറയുവാൻനിവൃത്തിയില്ലാ. എങ്കിലും അത്രവേഗത്തിൽ സംഗതികൾചെയ്യേ തീർക്കണമെന്നു് എനിക്കഭിപ്രായമില്ലാ. എട്ടുസംവത്സരംകൊണ്ടു്, നമുക്കുക്രമേണതലായി ആവശ്യമുള്ളടത്തോളം സ്കൂളുകൾ പുതിയതായി ഉണ്ടാക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരുസ്കീം തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടു് നാം ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന പക്ഷം യാതൊരു പ്രയാസവും കൂടാതെ നിർബന്ധിതപ്രാഥമീക വിദ്യാഭ്യാസം ഇവിടെ പൂർണ്ണമായ അളവിൽ നടപ്പാക്കുവാൻ നമുക്കു് സാധിക്കുന്നതാണു്. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു് ഞാൻ ഒരു ബിൽ ഗവണ്മെൻറനുവാദത്തിനായി സമർപ്പിച്ചിട്ടു് രണ്ടു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതുവരെ നിഷേധിച്ചോ, അനുകൂലിച്ചോ മറുപടിതരാതിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം എന്താണെന്നു് മനസ്സിലാകുന്നില്ലാ. ഞാൻ ഹാജരാക്കിയിരിക്കുന്ന ബിൽ ഗവണ്മെൻറിനു തൃപ്തികരമായി തോന്നിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറിനുതന്നെ ഒരു പുതിയബിൽ തയ്യാറാക്കി ഈ സഭമുമ്പാകെ അവതരിപ്പിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണു്. എത്രയും സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ഗവണ്മെൻറു് നിർബന്ധിത പ്രാഥമീക വിദ്യാഭ്യാസ ബിൽ എഴുതുവാനായി ഒരു കമ്മറിയെ നിയമിക്കുകയും ആ കമ്മറി ഒരു നക്കൽ ബിൽ എഴുതി ഗവണ്മെൻറിൽ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ആ നക്കൽ ബില്ലിനു് പിന്നീടു് എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നു് അറിയുന്നില്ലാ. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇതുയും പ്രവർത്തിച്ചഗവണ്മെൻറു് ഇനിയും പുറകോട്ടു പോകാൻ ശ്രമിക്കയില്ലായിരിക്കുമല്ലൊ. ഗവണ്മെൻറു് ഈ പ്രമേയത്തെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി അംഗീകരിക്കുകയും ഈ ഭാഗത്തെസാമാജികന്മാർ എല്ലാവരും അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): അറുപത്തെട്ടു ശതമാനമെന്നു് ഏതു ഭാഗത്താണു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ?

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): അതു് വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഭരണറിപ്പോർട്ടിൽ ഒമ്പതാമത്തെ പേജിൽ തന്നെഉണ്ടു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT: We will now rise and meet again at 2·30, as we will have to close the discussion quarter of an hour earlier.

The Council adjourned for lunch at 1-58 P. M. and met again at 2-33 P. M.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): Sir, I have pleasure in seconding the resolution moved by Mr. Tarakan; but I do it with some reservations. Mr. Tarakan has been drawing the attention of the House to the necessity for free and compulsory education for the depressed classes. Considering the fact that Travancoreans have been availing themselves of the opportunities afforded for education in a great measure, I think that we need not have compulsory education for the higher classes. If we say that we should have free and compulsory education for certain communities, even among the members of such communities we may find that there are some well-to-do people who are able to pay their fees and who will come in for education voluntarily. I know instances of boys belonging to these backward communities who resented their being exempted from payment of fees. There may be instances of boys whose parents might be receiving Rs. 500 or Rs. 600 per mensem and it is only natural that along with other boys they also might like to be permitted to pay their fees. Such being the case, I would suggest that free and compulsory education should be given only to the absolutely poor to whatever class or community they may belong. Whether a boy is a Brahmin, a Nayar or a Christian or even a member of the depressed classes the Government should lend a helping hand and make education compulsory in the case of all who are found to be absolutely poor. In North Travancore—I think it obtains in South Travancore also—there are many schools which are closed during the harvest period since the children have to help their parents who will be busy working in the fields. So, they do not find it possible to attend schools. Such being the case, if we have compulsory and free education, I think that in all such cases we will be driven to the necessity of finding funds for providing these children with food, clothing, and books also. Considering the fact that even at present we are spending about forty five lakhs of rupees --

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): May I know whether the mover said that there should be *free* education?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): Of course, compulsory education means free education also.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): Does compulsory education mean free education?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): Once we introduce compulsory education, it necessarily means that it should be free also. Moreover, does Mr. Sivarama Panikkar forget that even at present primary education is *free* in our State?

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): What is the reservation that the member makes in supporting the resolution?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): The reservation is that free and compulsory education must be given not to members of the depressed classes alone but to all classes of people who are found to be absolutely poor, whether they be Brahmins, Nayars or Christians or members of the depressed classes.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): Am I to understand from this that the member is seconding the resolution with certain reservations?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): Yes; that was what I plainly stated even when I began my speech.

As I have already stated, Sir, even at present we are spending 45 lakhs of rupees on education and I think any further increase in the expenditure under that head will not be advisable.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): The member says that he is supporting the resolution with certain reservations. Can this be considered to be seconding?

PRESIDENT: If you are seconding the resolution, Mr. Thomas, you must support it as it stands.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): Is it necessary, Sir, that I should support it in every detail?

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): If that is not possible for the member, he can bring in an amendment.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): I do not know if the mover ever meant that it should not be free education.

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): I did not say anything about free education.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): How is it possible to have compulsory education unless we are prepared to make it free also?

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): The member himself has stated that he was supporting the resolution with some reservations.

PRESIDENT: Whether he seconds the resolution or not, he can speak upon it.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): If he does not second it, he cannot speak before the resolution is seconded.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): The resolution is for *compulsory* education and I think so far as *compulsory* education is concerned he is supporting it unreservedly.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): The resolution, no doubt, is for compulsory education; but I take it to be free also. In other respects, I support the resolution unreservedly.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): Did not the mover say that he was not very particular whether the education was free or not?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): Those are all details which those who are interested in may look into, I second the resolution.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*) : Does he support the resolution as it stands?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*) : I second the resolution.

PRESIDENT : This is the wording of the resolution as it stands :—

This Council recommends to the Government that early steps be taken to introduce compulsory primary education throughout the State.

Do you second the resolution as it stands, Mr. Thomas?

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): Yes, I second it. I have only made certain remarks.

PRESIDENT: If you second the resolution as it stands, you may speak.

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): He has already finished his speech, Sir.

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*) : I rise not to support the resolution, as it is, but only to make a suggestion. The subject now under discussion is one directly concerned with the education in the State, and, in dealing with the subject, we have to discuss the various aspects of it. In the first place, we have to see whether there is any need for making primary education compulsory at present. And then we have to consider the finances of the State also. I beg to submit, Sir, that there has been a proposal from this side of the House the other day for appointing a committee to consider the question of education, as a whole, to consider whether the present system of education should continue or whether any change has to be effected in it. The Government also have in a way accepted the suggestion. I therefore suggest that it would be better for us not to spend our time in discussing this resolution at present but to allow the subject to lie over until the proposed committee is appointed and then to leave it to that committee to consider this question also in the light of the observations made by the mover of the resolution.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*) : Am I to understand from the member that he is of opinion that it would be enough if this subject matter is referred to that committee?

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*) : I have no objection for that either.

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): Sir, I rise to oppose the motion.

I must say at once that the Government are at one with the mover as regards the end to be reached, namely, securing complete primary education for all boys and girls in the State as soon as possible.

The points at issue are whether, to secure this end, compulsion is or will be necessary and whether it is advisable to introduce the element of compulsion now or in the near future.

Travancore has made considerable progress as regards primary education, but of course a good deal remains to be done, and, as always

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

when we are dealing with education, the chief difficulty which stands in the way of necessary advance is that of finance. It will be well therefore if I deal with that aspect first.

The Education Expenditure Committee which reported in December 1920 gave in their report an estimate of what the cost of giving primary education in classes I to IV to all the children of school-going age.

In making the estimate, certain assumptions had to be made and the figures for total recurring cost arrived at by them was Rs. 31 lakhs approximately. They also estimated that the total recurring expenditure at that time was roughly Rs. 12 lakhs, so that the extra expenditure required was Rs. 19 lakhs.

In calculating the cost, one of the assumptions made was that the percentage of the population for whom provision should be made was 15. The second assumption was that all the boys and girls of the school-going age would complete the primary course, classes I to IV. This of course is not the case now. The attendance in class I is very much more than in class II and that in class II is very much larger than in class III, and the attendance is least in class IV. But they assumed that all the pupils would complete the primary course. They also assumed that all girls would go to Girls' schools. Girls' schools cost Government more than Boys' schools as the salaries and grants-in-aid for Girls' schools are higher than those for Boys' schools. Their fourth assumption was that one teacher was provided for every 30 pupils, girls and boys, which is a provision in excess of that then or now prevailing. Next, they assumed that the number of departmental Boys' schools would be raised from 604 to 684, the number of departmental Girls' schools from 166 to 433, and that the rest of the primary instruction required would be undertaken by private agencies. They further assumed that the salaries of teachers in departmental schools would remain as they were. Since then salaries have been raised and lately a committee to consider the question of raising the salaries still further has considered the question and their report is before Government. Another assumption that they made was that the grants for teachers in private schools would be at the increased rates proposed by them.

As regards grant, I may say that the rates have been increased since the committee reported, but not exactly according to either of the alternative recommendations of the committee. So far, as regards their estimates of the total recurring cost—

As regards the actual expenditure then incurred on primary education, that is in 1920, the report does not show how the figure of Rs. 12 lakhs approximately was arrived at. It is said to be derived from the *allotment* for 1096, but I find that the total *expenditure* during 1096 on Vernacular Education—probably this information was not available to the committee—apart from controlling agencies was, according to the Review of the Departmental Report, Rs. 17,87,982 or

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. Stephenson.]

nearly Rs. 18 lakhs. This latter figure includes of course the expenditure on Vernacular Middle and High School education; but there is reason to believe that a larger part of this than Rs. 12 lakhs was spent on the primary classes. It is clear that accurate figures were not available to them. It has to be noted also that neither in the estimated cost of providing primary education for all, namely, Rs. 31 lakhs, nor in the estimates of expenditure at that time was account taken of the cost of controlling agencies—direction and inspection—which of course should increase with the increased expenditure in the schools. From a calculation made in my office on the lines of that made in the Expenditure Committee's report but taking into account (*a*) the increase in the number of children of school-going age based on the Census of 1921 allowing for a 9 per cent. increase for the 6 years from 1921 to 1927, and (*b*) the existing salaries and existing rates of grant to trained teachers, the estimated recurring expenditure comes to roughly Rs. 40 lakhs. It has not been possible, within the time available since the copy of the resolution to be moved was received by me, to calculate the present cost of primary education, and by subtraction from Rs. 40 lakhs to ascertain what extra funds would be required to bring all the pupils of school-going age under instruction. The actual recurring expenditure on Vernacular education, primary, middle and high in 1101 was roughly Rs. 22 lakhs, leaving out of account entirely the cost of Direction and Inspection which is nearly Rs. 2 lakhs, a large proportion of which is on account of Vernacular education.

We may reasonably assume, therefore, that the extra recurring cost of providing primary education for all would be at least Rs. 18 lakhs and it would probably be a good deal more. As I have already stated there was no time to make a statistical enquiry as to the portion now spent on middle school and high school education and the portion spent on Primary school education. I accordingly tackled the problem in another way.

In 1101, the primary school-going population, taken as 15 per cent. of the total population, was about 6·5 lakhs. Of these, the number attending primary classes was roughly 4 lakhs leaving 2·5 lakhs still to be provided for.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know from the Director between what ages do most of these children attend Primary schools?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): I cannot say exactly between what ages they attend Primary schools. On an enquiry made in the Office of the Deputy Director of Public Instruction, it was found that taking the ages as between 6 and 11 years of age the percentage of primary school-going population was 16. We may take it as 15 per cent., because that is the figure used in British India and various other places and the figure will be convenient for purposes of comparison. I think it is not far wrong. Of these 2·5 lakhs still to be provided for, roughly one-third are boys and two-thirds girls. To provide Vernacular education, of the kind and to the degree now given in Vernacular

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

schools of all kinds and under the same conditions more, or less, to 2½ lakhs of pupils, the extra cost would be at least Rs. 13 lakhs. This of course includes the Middle School and High School education which we are not at present dealing with, but in providing primary education for all we may, I think, assume that at least as large a proportion of those who go through the primary course in the future will proceed to the Middle and the High School course and the State will have to be prepared for the extra expense. No State can say to a pupil at the end of the primary course, 'thus far and no further'; and the apetite for education once it is whetted is apt to demand satisfaction. In any case, in the Rs. 13 lakhs there is no extra provision for direction and inspection, no extra provision for scholarships, training schools for teachers and many other items and also no provision at all for pupils who leave school in large numbers after studying for one year, two years and three years only and who must be pursuaded (or compelled) to complete the primary course. No allowance also is made for the fact that two-thirds of the extra pupils to be provided for are girls and that the proportion of Girls' schools to Boys' schools would increase. This would increase the estimate, as Girls' schools cost more than Boys' schools at present.

So far, I have dealt only with recurring expenditure. The Expenditure Committee estimated that each new departmental school would cost Rs. 1,500, and as they proposed that 347 school buildings be built, the cost of erecting these would be roughly Rs. 5 lakhs. If these schools were urgently desired by the people in the localities, it might be possible to get the people to erect them with the help of contributions from the Government.

There is, however, one very important point to be taken note of in the consideration of this matter. The calculations which I have so far referred to are based on the assumption as regards the recurring expenditure that the bulk of the instruction to be provided will be in private schools. The Expenditure Committee considered the possibility of Government only having to construct 347 more departmental schools which would accommodate say, 120 pupils in each, *i. e.*, 41,640 or roughly half a lakh of pupils at a cost of Rs. 5 lakhs.

One of my calculations is on the same basis, and taking the present population of primary school-going age as two and a half lakhs we are left with more than 2 lakhs of pupils to be provided for by non-Governmental agencies. The schools for these pupils, 1746 in number, at the same rate would cost Rs. 26 lakhs and the assumption is that this sum would be expended by agencies other than Government.

We are however discussing a resolution that early steps be taken to introduce *compulsory* primary education throughout the State. It is of course possible, though not very easy, when schools are available to compel children of school-going age to attend them, but to compel private agencies or even public bodies to build schools and finance them is another matter. As I have already indicated, the cost of erecting all the schools required is Rs. 31 lakhs. As regards the possibility of the Government running all the schools, the cost of running all the schools

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. Stephenson.]

as departmental schools—Boys' schools for the boys and Girls' schools for the girls—at the present rates of salaries, etc., would be Rs. 5½ lakhs per annum for Boys' schools and Rs. 17 lakhs for Girls' schools, making a total of Rs. 22½ lakhs per annum. If private agencies are not forthcoming to build and run the schools and public bodies are unable for any reason to build and run them with their own funds or with a contribution from the Government, the Government will have to be prepared to find this sum annually in addition to the Rs. 31 lakhs required for building these schools.

Sir, the figures which I have given indicate the magnitude of the problem which has to be faced and there is no time for me even to touch on the question as to how the large sums of money required are to be found.

When, however, a new element is proposed to be introduced into the educational policy of the State in order to achieve a particular object, it is helpful to consider what progress has been made in recent years without that particular element.

The question of compulsory Primary education was discussed in the old Legislative Council, in 1914, that is 13 years ago in connection with a Bill introduced by a Non-official member. One of the arguments used by the mover of the Bill was that under the voluntary system, the progress made was unsatisfactory. In the 6 years previous to 1914, the number of pupils in primary classes had increased from 181,642 in 1084 to 216,015 in 1090, *i. e.*, by 34,373 or 5,729 per annum.

In the 11 years from 1914 to 1925 it increased from 216,015 to 394,637, *i. e.*, by 178,602 or 16,238 per annum.

In the last 11 years, the *rate* of progress was therefore nearly 3 times what it was in the previous 6 years. It is also satisfactory to note that, whilst in the whole 17 years the number of boys attending primary schools has been nearly doubled, the number of girls has nearly trebled. In the discussion in 1914, dealing with the Education Budgets, the member who introduced the Bill argued that as regards the provision of funds, elementary education in Travancore, was receiving neither adequate nor proportionate consideration. The argument was based, I fear, partly at least on a misunderstanding of the Education Budget. The figures show that for the six years previous to 1914, the amount spent on Vernacular education had increased five-fold and from 33 per cent. to 63 per cent. of the total expenditure on Education. In the 11 years after 1914 the expenditure on Vernacular Education has more than doubled and the percentage rose from 63 per cent. to 71 per cent.

I have already stated in the general discussion on the budget this year that the bulk of the expenditure on Vernacular Education is spent on the primary classes. These figures show that substantial progress has been made as regards primary education, but in view of what still remains to be done, it may still be argued that, rapid as the progress has been, it has not been rapid enough, and that to quicken the pace, compulsion is necessary. That, I take it, is the point at issue, and with

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

regard to that I can only say that the main difficulty, as I see it, is not any unwillingness on the part of the people to send their children to school, but lack of funds to provide the necessary facilities. That factor will remain under a compulsory system though along with such a system other means of raising funds for education than those at present used may have to be adopted.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): May I know from the member whether there is any statistics to show how many institutions there are in the State with the first two classes?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): Figures are available, but I do not know whether they have been collected in a statistical form.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): For introducing compulsory education, may I know whether the Director thinks that departmentalising aided institutions is a necessary step?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): I do not think it is a necessary step; it would also be very expensive.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): From the point of view of efficiency, may I know whether aided schools compare with departmental schools?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): It is not possible to make any definite statement. Some private schools are better than departmental schools and *vice versa*.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): Is it on account of financial difficulties that the Director opposed this resolution?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): Yes.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): Is it only on that ground?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): Not entirely on that ground. If the Government are committed to a policy of compulsory education, they will have to see that the necessary schools are provided and maintained either by private agencies or by Government direct. Either way, it will be very expensive.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): Has he any objection to accept the principle of compulsory education?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): I do not think there is any principle of compulsory education applicable in all cases. Whether compulsory education is necessary in a place depends upon the circumstances.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): Has the Director any objection to refer this matter to the committee that has been promised by the Government?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): I think I must correct the impression of the member in regard to the Committee which he says has been promised by the Government. I think that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. J. Stephenson.]

rather begs the question. I was very careful to state during the general discussion that an enquiry will be conducted and whether that would involve the formation of a committee is still to be decided.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): May I know whether the member is not aware that the President himself assured the House that either a committee 'or other agency' composed of officials and non-officials would be called upon to consider the question?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): I agree to that—'or other agency'.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): Has the Director any objection to refer this matter to that agency?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): I think that is a very good suggestion.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): The objections on the ground of finance can be overcome by introducing compulsory education in small areas first and then adding to it several areas.

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): I cannot understand the position taken up by Mr. Thomas.

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): How is compulsory primary education carried on in Baroda?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): I think, in Baroda, the Government are reconsidering the whole question of compulsory education.

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): What about the depressed classes?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): If at all compulsory education is to be introduced, it should be on broad lines only. It would not be fair to compel the children of one community to go to school and leave it optional in the case of other communities.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): Before introducing the scheme of compulsory education, may I know whether he is willing to see that some money is allotted to maintaining the entire cost of education of the poor and backward classes?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): To set apart separate sums of money for the education of the poor is not a good idea.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): What I say is to set apart some money for the entire cost of education for backward classes in respect of feeding, clothing and purchase of books.

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): I would rather not express any opinion on that point. It is one of those questions which has to be decided upon after a thorough enquiry. The parents of a boy not belonging to the backward classes may be poor and it may be equally difficult for them to send him to school for study.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): Out of the 31 per cent. or so that still remain to be educated, how many come under depressed and backward communities?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): That I do not know. I have not examined the figures from that point of view.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): Does the Director believe that if some such arrangement, say providing food, clothing and books for the pupils of the backward communities, is made, more persons from the backward class will flock to the schools and thereby percentage might be readily increased?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): I have already indicated what a huge expenditure will be necessary in building schools, and providing instruction. The provision of food and clothing etc. will add enormously to the cost.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): Is the Director aware that some of the schools in this State are in a dilapidated condition and require reconstruction?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): Yes, I am aware.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): Is it because there is sufficient progress in voluntary education that there is no necessity to consider the question of compulsory primary education?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): If we take into consideration the last few years, I think as much progress on an average has been made as the State finances have permitted.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): Is it not then all the more reason for levelling up the rest by giving compulsory primary education?

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): To devote more money to primary education and less to higher education—that is a big question. The money devoted to Vernacular education has been rising year by year both in amount and in proportion to the total expenditure.

MR. C. N. TUPPAN NAMPUTIRI (*Jenmies*): സർ, മിസ്റ്റർ തരകൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിബന്ധമാക്കണമെന്നുള്ളതുമായ പ്രമേയത്തെ എനിക്ക് തല്ക്കാലം അനുകൂലിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ഈ വിദ്യാഭ്യാസം ജനങ്ങളിൽ സാവ്രതികമായി ഉണ്ടാക്കിതീർക്കണമെന്നുള്ള മനഃസ്ഥിതിയെപറ്റി നോക്കുന്നതായാൽ അതു് മഹാശയന്മാരുടെ മനഃസ്ഥിതിയാണു് എന്നു കാണാവുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു് അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മനഃസ്ഥിതിയെ അഭിനന്ദിക്കേണ്ടതാണു്. ഇങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ, ജനങ്ങളിൽ സാവ്രതികമായി വ്യാപിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാഭ്യാസം ആവശ്യമില്ലെന്നു് പറഞ്ഞു് പ്രതിക്ഷ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. N. Tuppan Namputiri.]

ലിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം എന്താണെന്ന് പറയാം. എന്റെ ഉദ്ദേശം ജനങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകണമെന്നും അവർ അതിനെ സ്വീകരിച്ച് അവക്ക് ഗുണം സിദ്ധിക്കണമെന്നുമല്ലാതെ മറെറാന്നുമില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിന്റെനിലയ്ക്ക് നിബ്ബന്ധപ്രാഥമീക വിദ്യാഭ്യാസം എന്നു വച്ചാൽ മലയാള വിദ്യാഭ്യാസം-നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസം-എന്നാണ് സങ്കല്പിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥം. ആ നാട്ടുഭാഷയെ ഇന്നത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ നിലക്ക്, നിബ്ബന്ധമാക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ലാ. അതിനുള്ള കാരണം ഈരാജ്യത്തു് രണ്ടുഭാഷകളെ നിബ്ബന്ധമാക്കിവയ്ക്കുന്നതു് ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ സങ്കടകരമെന്നുള്ളതാണ്. ഇന്ന് സാധാരണയായി കോടതികളിലും ഗവൺമെൻറിലും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഇംഗ്ലീഷു് ഭാഷയെയാണ് ഈ നിലക്ക് മലയാളത്തിനെക്കാൾ ഇംഗ്ലീഷിനെ അല്ലെ നിബ്ബന്ധഭാഷയാക്കേണ്ടതു്? ഇന്നു കോടതികളിലും ഈ കൌൺസിലിലും ഗവൺമെൻറു് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു് മുഴുവൻ, ഇംഗ്ലീഷു് വിദ്യാഭ്യാസത്തെയാണ്. എന്നാൽ ഈ കൗൺസിലിൽ വരുന്ന പ്രതിനിധികളെ വോട്ടുചെയ്തു അയയ്ക്കുന്നവരിൽ മുക്കാലെ മുണ്ടാണി ഭാഗവും മലയാളഭാഷമാത്രം പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ്. ഈ പ്രതിനിധികൾ ഇവിടെ എന്തെല്ലാം പറയുന്നുഎന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നും ആ തിരിഞ്ഞെടുത്തു് അയക്കുന്ന ആളുകൾ അറിയുന്നതു് മലയാളം പത്രക്കാരുടെ സഹായംകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ഈ മലയാളം പത്രക്കാർ ഇല്ലായിരുന്നുഎങ്കിൽ ഈ പ്രതിനിധികൾ ഈ കൗൺസിലിൽ എന്തെല്ലാം സംഗതികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു് അറിയുവാൻ സാധിക്കാതായിപ്പോയേനെ. ഇവിടെ ഇംഗ്ലീഷിൽപറയുന്ന സംഗതികളെമുഴുവൻ മലയാളമാക്കി ജനങ്ങളെ അറിയിക്കാൻവേണ്ടി മലയാളം പത്രക്കാർ, അയയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവക്ക് ഒരു നല്ലസംഖ്യകൊടുക്കേണ്ടതാണു്.

ഒരവസരത്തിൽ മിസ്റ്റർ. പി. കെ. നാരായണപിള്ള ഇവിടെവച്ച് മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ No,No,No. എന്ന് ചിലർ പറയുന്നതും ഞാൻ കേട്ടു. (ചിരി). അപ്പോൾ ഈ ഭാഷ ഇങ്ങനെ മിണ്ടാൻപോലും വഹിയാത്ത ഒന്നാണൊഎന്ന് എനിക്ക് തോന്നിപ്പോയി.

അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും പല സംഗതികളും ജനങ്ങൾക്കറിയേണ്ടതുണ്ടു്. എന്നാൽ അഞ്ചൽഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഒരു ഫീൽഡിൽ ഞാൻ ഒരു പ്രത്യേകതകണ്ടു. അതു അഞ്ചൽ മാസ്റ്റർ എഴുതേണ്ടഭാഗം മുഴുവനും മലയാളവും ജനങ്ങൾ എഴുതേണ്ട ഭാഗം മുഴുവനും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇംഗ്ലീഷും എഴുതേണ്ട ഒരു ഫാറമാണ്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയെ ജനങ്ങൾക്കു നിർബന്ധമാക്കിവച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. അതു പോലെ ജനങ്ങൾക്കു ധാരാളമായി പെരുമാറേണ്ട ഒരു സ്ഥലമാണ് കോടതികളും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള പ്രജകൾക്കു ഗവണ്മെന്റുമായി ഇടപെടേണ്ടതായ യാതൊന്നുമില്ലെന്നു വിചാരിക്കാൻ ഒരു വിധത്തിലും നിവർത്തിയില്ല. അങ്ങിനെ ഗവണ്മെന്റുമായി ഇടപെടണമെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷിന്റെ സഹായമില്ലാതെ നിവർത്തിയില്ലാ എന്നുള്ള നില ഗവണ്മെന്റുണ്ടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്ന നിലയ്ക്കു മലയാളത്തിലുള്ള ഒരു പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധമാക്കേണ്ടയാവശ്യമില്ല. രണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധമാക്കിവയ്ക്കുന്നതു്, ഒരു രാജ്യത്തും നടപ്പില്ലാത്തതാണ്. എന്റെ സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ തരകൻ പറയുന്നതു യൂറോപ്പു് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രാഥമീക വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പാക്കീട്ടുള്ളതിനാൽ അതു പോലെ ഇവിടെയും നടപ്പാക്കണമെന്നാണ്. എന്നാൽ ആ രാജ്യങ്ങളിൽ അവിടത്തെ ഭാഷയെത്തന്നെയാണ് ഗവണ്മെൻറും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു. അതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെയുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ അതു അത്യാവശ്യമാണു. ഇവിടെ ഗവണ്മെൻറു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഷ ഒന്നു്, ജനങ്ങളിൽ നിർബന്ധമാക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ഭാഷ വേറെ ഒന്നു്. രണ്ടും ഒരേഭാഷയാക്കുന്നുവെങ്കിലെ ജനങ്ങൾക്കു പ്രയോജനമുള്ളു. ഒരു രാജ്യത്തു അങ്ങിനെ കണ്ടതു കൊണ്ടു അതു പോലെ ഇവിടേയും നടപ്പാക്കണമെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞാൽ പോരാ; അവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു പ്രയോജനപ്പെട്ടതുപോലെ ഇവിടെയും പ്രയോജനപ്പെടുമോ എന്നുകൂടി നോക്കണം.

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*) : ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും മലയാളം പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം എല്ലാവർക്കും കൂടി ഗവണ്മെൻറിനെക്കൊണ്ടു മലയാളത്തിൽ തന്നെ എഴുത്തുകുത്തു നടത്തണമെന്നു നിർബന്ധിച്ചു സമ്മതിപ്പിക്കരുതോ?

MR. C. N. TUPPAN NAMPUTIRI (*Jenmies*) : ഇപ്പോൾ തന്നെ ഇവിടെ നൂറു ശതമാനം മലയാള വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കണക്കു കൊണ്ടു കാണുന്നു. ആസ്ഥിതിക്കു ഇപ്പോൾ തന്നെ ഗവണ്മെൻറിനോടു അപ്രകാരം നിർബന്ധിക്കാൻ സാധിക്കാതെ ബാക്കി നൂറു ശതമാനം കൂടി മലയാളം പഠിച്ചു വന്നതിനു ശേഷം മാത്രമേ അതു പാടൊള്ളു എന്നു പറയുന്നതിൽ ഒരു ന്യായവും കണുന്നില്ല.

അതിനാൽ രണ്ടു ഭാഷയേയും നിർബന്ധമാക്കുക എന്നുള്ളതു ഒരിക്കലും ഉചിതമായിട്ടുള്ളതല്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): ഈ രാജ്യവാസികളിൽ നൂറു ശതമാനം വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവരാണ് എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, ഈ രാജ്യത്തെ പുലയരിൽ എത്രശതമാനം വിദ്യാഭ്യാസം ഉള്ളവരുണ്ട്.

MR. C. N. TUPPAN NAMPUTIRI (*Jenmies*): ഏതു സമുദായക്കാരുടെയിടയിൽ, എത്രയെങ്കിലുമായിക്കൊള്ളട്ടെ.

അതു എങ്ങിനെയായാലും ഗവണ്മെൻറ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഷയെത്തന്നെ നിർബന്ധമാക്കണമെന്നു് മാത്രമേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ.

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): വിദ്യാഭ്യാസം കുറഞ്ഞയാളുകളുടെയിടയിലല്ലെ അതു് അധികം പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതു ?

MR. C. N. TUPPAN NAMPUTIRI (*Jenmies*): പ്രാഥമീക വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു് ഇംഗ്ലീഷിനെ തന്നെ വേണമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം അല്ലാതെ പ്രമേയകർത്താവു് സങ്കല്പിച്ചിട്ടുള്ള മലയാളഭാഷയെ നിർബന്ധമാക്കേണ്ടയാവശ്യമില്ല. ഇംഗ്ലീഷ വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധമാക്കണമെന്നുള്ള ഒരു ഭേദഗതി ഈ ഉപക്ഷേപത്തിനു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഞാൻ ഇതു വരെ പറയാതിരുന്നതു്, അങ്ങിനെ പറഞ്ഞാൽ ഇവിടെ ചിലർ ലഹളകൂട്ടിയെങ്കിലൊ എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടാണ്.

മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലുള്ള അധ്യാപകന്മാക്കു ശമ്പളക്കൂടുതൽ കൊടുക്കുന്നതിനു് ഒരു കമ്മറി ഇവിടെയുണ്ടു്. ആ കമ്മറിക്കാർ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടിൽ അവക്കു ഒന്നോ രണ്ടോ രൂപാ കൂട്ടികൊടുക്കാമെന്നുള്ള നിലയിലാണു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അതു ഒരു അധികച്ചിലവായിട്ടാണു് ഇപ്പോഴും കരുതിയിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് എത്രയൊ വലുതായ തുകകളാണു ചിലവു് ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു. ഈ വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടു നാട്ടിൽ തൊഴിൽ ഇല്ലായിമവരിച്ചു വരാനെ ഇടയുള്ളൂ. അതിലേക്കു ചിലവുചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വലിയ തുകകളെ കുറച്ചു അതിനെ മലയാളം വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേയ്ക്കു വേണ്ടിചിലവുചെയ്യ നിർബന്ധമാക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു എങ്കിൽഅതു പ്രയോജനമുള്ളതാണെന്നു തന്നെ പറയാമായിരുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ നിലക്കു മലയാള വിദ്യാഭ്യാസത്തെ പാടെനശിപ്പിച്ചിട്ടു ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഈ നാട്ടിൽ നിർബന്ധമാക്കിതീർക്കണമെന്നുള്ള ഭേദഗതിയോടുകൂടി മിസ്റ്റർ തരകന്റെ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*) : Sir, I am in agreement with the principle of the resolution moved by my friend Mr. Tarakan. In this connection, I should like to deal with some of the points which suggest themselves to my mind. The first thing that I wish to point out is that the resolution only wants to introduce compulsory primary education. It does not specify in what language it has to be. Therefore, my friend Mr. Namputiri's objection as to the language and difficulties about the language is not, I think, very serious. Of course education employs language. But what language is employed is not essential. In my opinion the language employed should be our mother tongue.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*) : Is the member agreeable to any course wherein primary education would be conducted in Hindi? (*Laughter.*)

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*) : Certainly not; I am against it.

Another point that I have to note is about the difference between compulsory education and compulsory school education. It is desirable that the Government should make it compulsory that every child should be educated in the three R's—reading, writing and arithmetic.

We are not now as much enamoured of the very word education as we had been about thirty or twenty or even ten years ago. We have seen the undesirable effects of the bad system of education. But so far as the necessity for a knowledge of the three R's for all the people is concerned, we are all agreed. The difficulties about unemployment which may be created by certain systems of education are not applicable to this because a knowledge of the three R's is highly useful to all human beings. That is the only point that Mr. Tarakan's resolution deals with. In the case of the higher classes who are able to educate their children, I think it is not necessary to provide schools for them. It may be made compulsory to educate them but not to send the boys to schools. Education can be accomplished very effectively without sending boys to schools even more effectively than otherwise by sending boys to schools. Suppose I have a child. If I have some leisure, I can educate that child without the help of the schools. There are several persons in the same predicament. So the principle of compulsarily sending boys to schools may be enforced only in the case of poor people who are unable to educate their children otherwise. If this point is recognised I think boys and girls may be allowed to acquire educational qualifications without attending schools, and then the cost of education incurred by Government can be very greatly reduced and that amount saved can be spent for the poor who are unable to educate their children except through Government schools. So I think the financial point of view will not be as formidable as it may appear. As has been pointed out by the President on behalf of Government the whole system of present education will be considered, and this point may also be considered then. That there is necessity for making education compulsory for the lower classes who are now without education is admitted by all.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Raman Menon.]

If education is compulsory in the case of the poor people, Government will have to provide them with food also and educate them. With these words and with the suggestion that these points may also be considered when the question of the overhauling of the whole system of education is taken, I beg to support Mr. C. P. Tharakan.

MR. G. NARAYANA PILLAI (*Tiruvalla*): I support, in its main broad outline, the principle involved in Mr. Tarakan's resolution. It is the duty of every civilized Government to see that its subjects are conversant in the three Rs, and a system of primary education comprehensive enough to reach at least the entire school-going population of the country is a healthy idea.

Some of the Native States in India are trying the compulsory system while our State with its system of voluntary but free primary education has till now managed to keep ahead of all the other States and Provinces of India. Our schools have increased so rapidly within recent years that there is at present one recognised school to every 2·12 sq. mile and to every 1,141 of the population. The schools have also been thrown open to all classes so that any person who is now desirous of sending his child to school may not find it difficult to secure it admission to some school in his neighbourhood. Our expenditure on education has, of recent years, swelled so large that the outlay on Vernacular education alone has steadily increased from about 2 lakhs of rupees in 1080 and about 8 lakhs in 1090 to something like 22 lakhs in 1101 (*Vide* p. 13 of the Administration Report on the Department of Education.) Calculations for statistical purposes show that the number of children of schoolgoing age may come to about 15 per cent of the entire population and 12·1 per cent out of this is seen to attend schools. In Primary classes alone, it is seen that 68·13 per cent of the children of school going age receive instruction.

To go a step further, and to compel every parent to send his child to school, means an increased demand on the public purse, and it is our duty to see that the State revenues admit of such a course being taken. Compulsory education, I believe, means not only an increase in the number of school buildings and teachers but also a provision for food, clothing and books to a certain number of children whose parents may not be in a position to supply them with these requisites. We have not yet been able to improve the lot of the teachers in Vernacular Schools and a further recruitment to that half-famished army has to be more deliberately thought of before put into execution. In the anxiety of Government and of the people to increase the number of departmental schools, the inhabitants of various localities were asked to put up temporary sheds to locate new schools and these sheds owing to the flimsy nature of their structure have in many cases, tumbled down or are in an extremely dilapidated condition. The replacement of these sheds by suitable buildings is by itself a great problem, and we do not know what Government propose to do in revising the pay of the schoolmasters. If a system of compulsion is now introduced, there is no knowing as to what further charge we are to expect on the State

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

revenues. And in the absence of an approximate idea as to where we will stand, it does not seem advisable to make a leap in the dark. I for myself would much rather let things alone than see a state of affairs brought about when Government would insist upon levying an educational cess or something else of its kind and this House itself will be put to the painful necessity of voting with Government in the matter.

Another difficulty I see before me is a probability of an acute state in the problem of unemployment. It is a matter well known to every one of us that our young men who resort to the present-day schools imbibe an apathy to follow their ancestral avocations. But it may be argued that we are making primary education alone compulsory. A boy once put into the school may like to go on and the chances are that there will be an increase of boys studying in the higher classes as well. Coming out of school, they will be unfit for anything but clerkships, schoolmasterships or some other jobs under Government, and, these, in the ordinary course of things, they are not likely to have. Disappointment and discontent will be the consequence, and we will be confronted with a problem of greater consequence to the country and to the young men affected.

My suggestion therefore is that a scheme of compulsory education should go side by side with a system of less costly education imparted in combination with a well-laid scheme of vocational training suited to our country. A revival of the old village schools under suitable conditions, giving of further impetus to private agencies to start new schools, a system of encouraging tuition at home, a scheme to see if the middle school classes in the English and Vernacular schools could be amalgamated and other measures calculated to bring down the expenditure on the existing schools should be worked hand in hand with a scheme to further swell the outlay on primary education.

During the discussion on the educational budget, the other day, the Government have undertaken to institute an enquiry into the possibilities of overhauling the present system of education and I believe it will be desirable if the same inquiring agency is asked to go into the question of making Primary education compulsory and to lay out a scheme for that education being imparted in the way that may be most beneficial to the country at large.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Sir, with regard to the question of introducing compulsory primary education, I have no difference of opinion because in all the speeches delivered by the various members on this side of the House there is a decided opinion in favour of referring the question to the agency which the Government have proposed to employ for the purpose of overhauling the educational policy of the State. Under these circumstances, I think this resolution is too premature to be considered and passed by this House. Besides, according to me several intermediate steps have to be gone through before adopting this resolution as it is. From the statistics, it will be found that there is at least one institution for every 2·3 square miles in the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

State. Of course, that is a good sign and it favours the introduction of primary compulsory education. But I have doubts whether these various institutions are distributed in a justifiable way or whether a redistribution of these schools is desirable. I am of opinion that the distribution is far from satisfactory and therefore a redistribution has to be attempted. That is the first step. Because several other points have to be considered before adopting this resolution, I submit I may be permitted to move an amendment to the resolution to be accepted by the House. The amendment which I propose to place before the House runs as follows :

After the word "that" add the following words :—

"The question of introducing compulsory primary education throughout the State be referred to the agency which the Government propose to employ for reconsidering the educational policy of the State."

This is the amendment that I propose to move to the resolution.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*) : I beg to second the amendment.

MR. N. KUMARAN (*Nominated*) : I rise to a point of order. I want to know whether the member is entitled to bring forward this amendment without notice.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : Yes, Sir, I move the amendment under Rule 42 of the Legislative Council Rules. Under that Rule, I am perfectly in order in moving the amendment. If any member objects to it, then I have to seek the permission of the President to waive the rule regarding notice. But if no member objects to it, then I need not seek the help of the President.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*) : Standing Order 49 requires two days' notice—

MR. S. PIRAVIPERUMAL PILLAI (*Commerce and Industry, South*) : But Standing Order 49 will apply only if any member objects to the moving of an amendment. But here no member objects to it.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*) : Under Standing Order 49 two days' notice is required. Standing Order 49 runs as follows.

"If a copy of an amendment has not been sent to the Secretary two clear days before the day fixed for the discussion of the resolution, any member may object to the moving of the amendment, and such objection shall prevail, unless the President in the exercise of his power to suspend this order, allows the amendment to be moved."

So, if any member objects it is for you, Sir, to consider whether the Standing Order should be suspended or not.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : But that contingency does not arise now. It is only in case anybody objects to the moving of the amendment that the President has to exercise his discretion.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): Under Rule 36, a member who wishes to move a resolution shall give 15 clear days' notice. This Standing Order 49 only says that fifteen days' notice is not required in the case of an amendement and that two clear days' notice is sufficient.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): Under the rule two clear days' notice is not expected when there is no objection.

PRESIDENT: Reading Rule 42 and Standing Order 49 together the position is this. Ordinarily, two clear days' notice should be given. If two clear days' notice has not been given, then any member can object to it. If no such objection is raised, then the member can move his amendment. If objection is raised, then the President must use his discretion.

MR. J. STEPHENSON (*Director of Public Instruction*): For my part, I have no objection.

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): For my part, I accept the amendment.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): I would like to know one point. Mr. Nilakanta Pillai would have us accept the amendment saying that the question be referred to the agency to be employed to go into the whole question of the reform of education. But am I to understand that if this amendment is accepted, it will mean that the House accepts the policy of compulsory education or only whether that question may be left to the consideration of the agency?

PRESIDENT: As I understand it the whole question will be referred to the agency.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): May I be permitted to point out one difficulty that may arise? If the amendment is accepted, it must mean that the principle of compulsory education has been accepted by this House.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): No.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): Then what is the attitude of the House in regard to that?

PRESIDENT: It simply means this, that the House relegates to the agency the duty of going into the whole question.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): If the mover and the Government accept the amendment then there is no need for further discussion.

PRESIDENT: May I take it that the House accepts the amendment?

The resolution as amended was accepted.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly